

Mýval severní (*Procyon lotor*)

Anglické jméno: Raccoon, common raccoon, northern raccoon

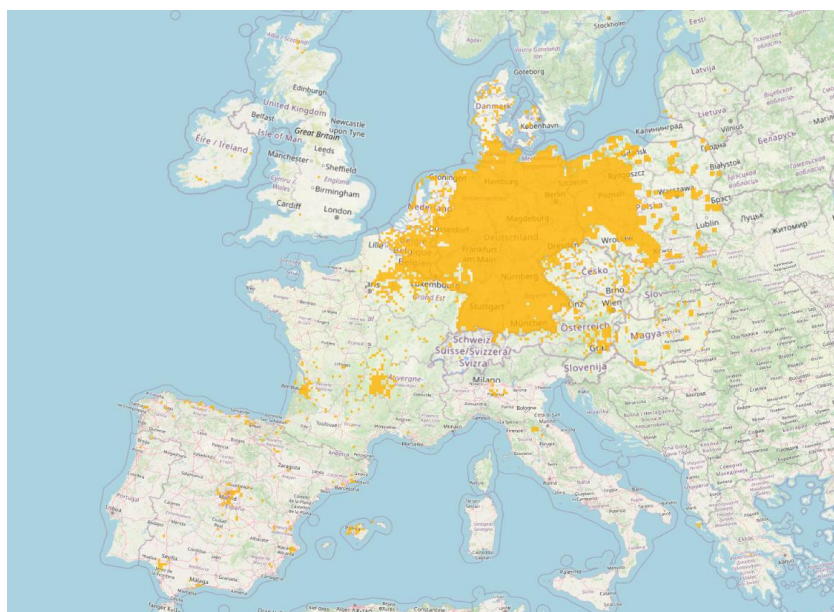
Čeled: *Procyonidae*

Obr. 1 Mýval severní. Foto: Jakub Schneider

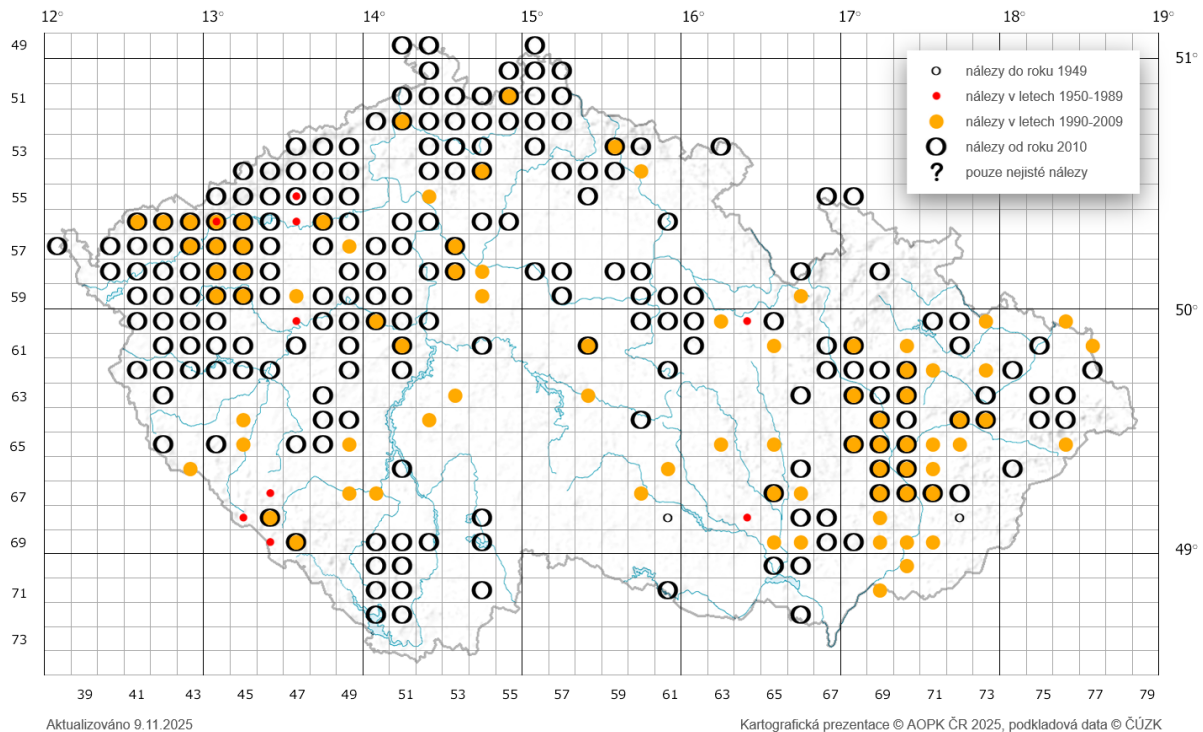
Původ: Severní a střední Amerika, zhruba od Panamského průplavu až po střední Kanadu.

Sekundární rozšíření: Byl introdukován do Karibské oblasti, Japonska, západní a střední Evropy. V Německu vysazeno v roce 1934 několik párů v Hesensku u města Kassel. K dalšímu šíření přispěl únik z kožešinových farem opuštěných a poničených během druhé světové války. Dnes ve většině zemí západní a střední Evropy, v Německu je jejich počet odhadován na 300 000 až 1 milion.

Obr. 2 Mýval severní v Evropě (<https://easin.jrc.ec.europa.eu/spexplorer/map/>)

Rozšíření v ČR: Monitoring mývala v ČR probíhá na lokální úrovni, vycházet se dá z mysliveckých statistik. Díky své nápadnosti většinou neunikne pozornosti, proto jeho areál výskytu lze považovat za relativně dobře zmapovaný. Zatím není plošně rozšířen, jsou dvě hlavní centra výskytu, a to západní Čechy a niva řeky Moravy.

Obr. 3 Výskyt mývala severního v ČR - nálezová databáze AOPK ČR

Cesty zavlečení: Záměrně jako kožešinové zvíře na farmy, odkud unikal a samovolně se šíří dále. Populace v Německu jako pozůstatek obohacení domácí fauny pro myslivecké účely.

Popis: Délka těla 40 – 70 cm, ocas 20 – 30 cm, výška v kohoutku 35 – 40 cm. Váží 4 – 10 kg. Uši zhruba 6 cm velké. Tělo je šedé, ocas je černobíle pruhovaný, na obličejích je výrazná maska – černě zbarvená srst tvoří proužek středem těla až k čenichu a široké tmavé pruhy od očí do stran na tváře. Zbytek obličejů je bílý.

Obr. 4 Nahrbené držení těla mývala.
Foto: Jakub Schneider

Obr. 5 Pruhovaný ocas, typická obličejová maska.
Foto: Jakub Schneider

Primárním biotopem jsou mokřady všeho druhu (i mořské pobřeží), podél řek se vyskytuje i v prériích nebo horách. Dokázal se dokonale přizpůsobit životu v blízkosti lidských sídel a hojně se vyskytuje i v centrech velkoměst. Přizpůsobivost je dána potravními nároky (převažuje rostlinná složka – ovoce, zem. plodiny, kaštiny, ořechy; dále hmyz, měkkýši, koryši, menší ryby, obojživelníci, plazi a ptačí vajíčka) a výbornou pohybovou schopností – skvěle šplhá, nebojí se ani vody. Potravu shání až po setmění, přes den je zalezlý v úkrytu (duté stromy, skály, opuštěné nory jiných zvířat, hromady větví). V zimě se aktivita snižuje, ale zimní spánek u něj neprobíhá. Rozmnožuje se cca ve věku dvou let, samice rodí 2 – 5 mláďat. Průměrný věk v přírodě je 6 – 8 let, v zajetí až 17 let.

Obr. 6 Mýval výborně šplhá. Foto: Jakub Schneider

Možnosti záměny: Vzhledově nejbližší je mu též nepůvodní šelma psík mývalovitý (*Nyctereutes procyonoides*), ten však má jinou obličejovou masku (světlý hřbet čenichu) a jeho vzhledem k tělu kratší ocas nemá pruhování. Pruhy v obličejí má též jezevec lesní (*Meles meles*), ten však má protáhlý obličej a světle hnědý ocas.

Obr. 7 Psík mývalovitý.
Foto: Lubomír Klátil, Biolib.cz

Obr. 8 Jezevec lesní.
Foto: Ondřej Prosický

Riziko: Vytváří silný predanční tlak na raky, obojživelníky, plazy a ptáky. Silný konkurent domácích druhů šelem. Mohou přenášet nemoci a parazity, např. vzteklinu, psinku, na člověka škrkavku. Mýval se též často usazuje v intravilánech (opuštěné budovy, stodoly, půdy, komíny), kde může páchat škody na majetku.

Likvidace: Z hlediska myslivosti jde vybraný nepůvodní druh vyžadující regulaci. Podle § 11 odst. 7 zákona č. 449/2001 S., o myslivosti, je živočichy vyžadující regulaci v rámci mysliveckého hospodaření oprávněn usmrcovat uživatel honitby. Ten podle § 46 odst. 3 může vydat povolenku k lovu i jiným oprávněným osobám, tj. myslivcům (držitelům loveckého lístku s uzavřeným povinným pojištěním) v rámci honitby. Krom samotného odstřelu se k eliminaci mývalů používají živolovné pasti (sklopce), a to zejména v blízkosti lidských sídel. V USA jsou využívány i selektivní odchytové pastio, které u nás nejsou povoleny zákonem č. 246/1992 Sb. na ochranu zvířat proti týrání. Více o pastech v publikaci na této adrese (zkušenosti z USA): http://www.dec.ny.gov/docs/wildlife_pdf/trapbmpsraaccoon.pdf

Zdroje:

Anděra M. Gaisler J. (2012): Savci České republiky – popis, rozšíření, ekologie, ochrana. Academia, Praha, 285 pp.
Drimaj J. 2018. Psík mývalovitý a mýval severní. Myslivost 5/2018: 20 – 23.
Matějů J. 2013. Medvídek mýval v Karlovarském kraji. Arnika 2/2013: 12 – 14.
Mikulka O., 2021. Invazní druhy v naší přírodě – mýval severní. Myslivost 12/2021: 38 – 41.
Mináriková T. et al. 2015. Návrh opatření snižujících vliv invazních šelem na faunu České republiky – studie. ALKA Wildlife, 21 pp.
Nentwig W. (ed.) 2014. Nevítaní vetřelci – Invazní rostliny a živočichové v Evropě, Academia Praha, 247 pp.
<http://www.cabi.org/isc/datasheet/67856>

Citace: Görner T. 2025. Mýval severní (*Procyon lotor*), informační karta, AOPK ČR Praha. Dostupné na: <https://invaznidruhy.aopk.gov.cz/invazni-druhy-z-unijniho-seznamu>